

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200012
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3023200012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): NF Metal SK s. r. o., so sídlom profesora Varsika 1316/27, Myjava, IČO: 51 460 491, právne zastúpený: JUDr. Lenka Maďarová, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Štrková 95/21, Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101985268/2022 z 13. júla 2022, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/9/2023 - 150 z 8. marca 2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 13S/9/2023-150 z 8. marca 2023 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101985268/2022 z 13. júla 2022, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a súčasne potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín o predbežnom opatrení na zabezpečenie daňovej pohľadávky za mesiac marec 2021, ktorá vznikne v budúcnosti vo výške 9 125,21 eur, a ktorou uložil žalobcovi povinnosť zložiť túto sumu. Svoje rozhodnutie oprel o nasledovné dôvody:

- námietka týkajúca sa zahŕňajúca žalobcu výzvami a rozhodnutiami, bola formulovaná všeobecne, bez uvedenia konkrétnych dátumov doručenia rozhodnutí a výziev, ktorými by žalobca demonštroval existenciu tvrdenej ťaživej situácie;
- námietka že „v tomto období“ mala splnomocnená zástupkyňa žalobcu zdravotné problémy, ktoré jej neumožňovali v krátkych lehotách reagovať, takisto nebola určitá, nebol predložený žiaden doklad preukazujúci toto tvrdenie;
- ústne pojednávanie, na ktoré sa žalobca odvoláva, bolo realizované až po vydaní žalobou napadnutého rozhodnutia, a preto na uvedené nie je možné prihliadať;
- tvrdená šikanóznosť a neprimeranosť vydaného predbežného opatrenia bola namietaná vo všeobecnej rovine a správny súd nie je oprávnený sám vyhľadávať potenciálne dôvody pre takýto zásah do práv žalobcu.

2. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Konkrétne namietal:

- postup správneho súdu, ktorým bola správna žaloba vylúčená na 15 samostatných konaní, pričom pôvodne napadol jednou správnu žalobou celkovú výšku uloženej povinnosti zo strany žalovaného

v rámci daňovej kontroly DPH za 15 zdaňovacích období (251.815,14 eura), vylúčením jednotlivých zdaňovacích období na samostatné konanie došlo k strate účelu správnej žaloby, ktorej podstatou bola celková zadržovaná suma, nie jednotlivé zadržované sumy za 15 kalendárnych mesiacov, zároveň vylúčením správnej žaloby na 15 samostatných konaní došlo k navýšeniu nákladov na súdne poplatky;

- rozhodnutie správneho súdu je nesprávne, čisto formalistické, nedostatočne odôvodnené, v rozpore so skutočnými dôkazmi a ďalším konaním žalovaného, ktorý čiastočne zrušil svoje rozhodnutie, čím potvrdil jeho nesprávnosť;
- namietal formalistický prístup správneho súdu, ktorý odmietol námietky nesprávne vyčíslenej dane s prihliadnutím na pandémiu z dôvodu, že boli podľa súdu uplatnené oneskorene;
- sťažovateľ vyvrátil argumenty žalovaného ohľadom obavy, že by budúca splatná daň nebola uhradená;
- v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu sa vyjadril k pandémii, k tomu, že s dodávateľmi mal spoločnú účtovníčku, ako aj k rovnakej adrese dodávateľov. Mal za to, že je neprípustné rozširovanie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré sa netýkajú daňového subjektu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že zotráva na dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Nakoľko v čase vydania rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia boli naplnené objektívne skutočnosti pre jeho uloženie, mal za to, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v súlade s zákonom. Následné zistenie nižšieho rozdielu dane na základe daňovej kontroly alebo vyrubovacieho konania neznamena nezákonnosť vydaného rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia. Preto navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

4. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

5. Kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil obdobnú vec týkajúcu sa rovnakých účastníkov konania.

6. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

7. V prejednávanej veci je predmetom kasačného konania takmer totožný skutkový a právny stav, rozdiel je iba v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov sp. zn. 4Sfk/69/2023, sp. zn. 4Sfk/72/2023, sp. zn. 4Sfk/77/2023, sp. zn. 3Sfk/71/2023, sp. zn. 3Sfk/72/2023, ako aj sp. zn. 3Sfk/73/2023. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozsudkov v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

8. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.